

Domoznanski oddelek

35

DOBER den
2000

KNIŽNICA IVANA POTRCA PTUJ

352(497.4 Zavrc)(061)

6005927,2

COBISS ©

Dober den

Glasiló občine Zavrc - letnik 2, številka 2 - julij 2000

ANKETA

Poleti na morje, v toplice - še najraje pa v domačo senco

Juhuhu, počitnice so tu, je bilo slišati otroke zadnji šolski dan, ko so z velikim veseljem pohiteli na svoje domove, kjer bodo lahko brezskrbno uživali tja do septembra. Čakata jih torej dva dolga meseca poletnih počitnic in veselja, ki ga bodo delili v družinah in s prijatelji, mnogi pa bodo imeli to srečo, da se bodo tudi kam odpravili, denimo na morje, v toplice ali kam drugam.

Letošnjega poletja nismo dolgo čakali, saj sta nas nič kaj pomladna vročina in pripeka »obiskali«, še preden je nastopilo koledarsko poletje. Vročih in soparnih dni smo se vsi skupaj že naužili, poletje pa bo še dolgo in vsaj v času zasluženega dopusta bo treba storiti kaj koristnega tudi za svojo dušo. Kaj neki bodo počeli majhni in veliki prebivalci občine Zavrč v času poletnih počitnic, nas je zanimalo, zato smo se precej radovedni odpravili na teren in v anketi izvedeli marsikatero zanimivost.

Uroš FIJAN iz Turškega Vrha:

»Za počitnice imam pripravljeno veliko knjigo o naravi, ki bi jo rad prebral. Hodil bom tudi v počitniško glasbeno šolo v svojem kraju, obiskal kakega prijatelja in se veliko igral. Doma že imam postavljeno igrišče za badminton. Rad bi šel še v toplice in kam na počitnice.«

Milena BELŠAK iz Hrastovca:

»Letošnji dopust bom z družino preživela na otoku Rabu, kjer bomo skupaj deset avgustovskih dni. Kak dan si bomo vzeli časa za kopanje v topli-

cah in upam, da bomo uživali. Bomo videli, kako bo z denarjem, saj ga za dopust potrebuješ kar precej. Tudi doma se bo našlo kako delo: malo na vrtu, pa v vinogradu, ki ga imamo kar ob hiši. Ko pa bo najbolj vroče, se bomo zatekli v domačo senco.«

Ivan VUZEM iz Hrastovca:

»V času poletja imam zmeraj kaj dela; ponavadi so to bolj sprotna dela, ki jih moram opraviti. Malo bomo z družino delali okrog hiše in v vinogradu, v hudi vročini pa počivali v hladni senci, če je

bo seveda kaj na razpolago. Želim, da bi se z ženo za kak dan odpravila tudi v toplice, na morje pa ne bova šla. Za dobro voljo in veselje bom med poletjem vzel v roke tudi harmoniko in zaigral kako domačo pesem.«

Robert LOŽNIK iz Hrastovca:

»Najprej grem v juliju s starši in sestro na morje, potem pa še na počitnice v Celje, kjer imam botro in botra. Doma se bom vozil s kolesom, pa večkrat se bomo dobili s prijatelji. Na učenje pa bom med počitnicami kar malo pozabil.«

Andrej JURGEČ iz Hrastovca:

»Med počitnicami bom ostal doma, kjer sem bom lahko igral s sestro in prijatelji. To bodo super počitnice, želim pa si tudi na morje in v toplice. Letos sem že bil s sošolci na morju in imeli smo se zelo dobro.«

Sašo JURIČINEC iz Hrastovca:

»Na morje bomo šli 15. julija, še prej pa grem s taborniki v okviru Rdečega križa na Pohorje. Tam bomo veliko hodili na izlete in zelo se že veselim druženja s prijatelji. Ko pa bom doma, bom skupaj s kolegi, vozili se bomo s kolesi in hodili na nogometne treninge.«

Peter LIBER iz Drenovca:

»Doma so mi že obljubili, da bomo šli v toplice, in tega se že zelo veselim. Še bolj vesel pa bom, ker bom v juliju dobil bratca ali sestrico, zato bodo počitnice še bolj super. Hodil bom na nogometne treninge in s prijatelji bral žogo, vozil se bom s kolesom, pa tudi malo komu nagajal.«

TM

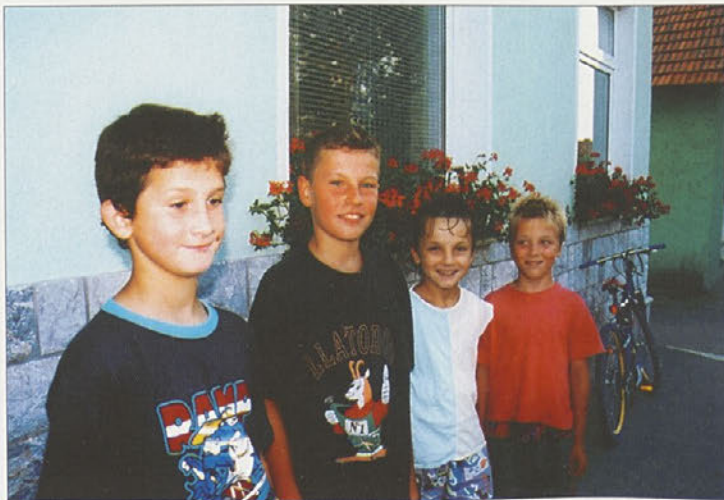

Foto: Rado ŠKRJANEC

**PRIJETNE, SONČNE in
DOŽIVETE POLETNE
POČITNICE ŽELIMO.**

Uredništvo

Dober den je glasilo občine Zavrč, ki glasilo tudi izdaja.

Uredništvo: Peter Vesenjaj, Tatjana Mohorko, Danica Bratuša in Lidija Domjan.

Fotografije: Foto LAURA, R. Škrjanec in T. Mohorko

Oblikovanje: Vej'ca

Tisk: MA TISK d.d.

Naslov uredništva: Občina Zavrč, Zavrč 11, 2283 Zavrč

Telefon: (02) 762-01-50, 761-180

Po mnenju Urada vlade R Slovenije se občinsko glasilo **Dober den** šteje med proizvode, za katere se plačuje 8% davek od prometa proizvodov.

Glasilo občine Zavrč **Dober den** je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1613.

Drage občanke, spoštovani občani, cenjeni bralci našega časopisa Dober den!

Čutim, da ste že dopustno in počitniško razpoloženi. Prav je tako, saj so ti topli in dolgi poletni dnevi za to najprimernejši. Prav bo, če se v vaših rokah tudi ob tej priliki najde naš časopis, da preberete vrstice o našem delu, življenju, snovanju in skrbi za lepši jutrišnji dan v naseljih završke občine.

Res je, da se leto že nagiba v drugo polovico na začetku prelomnega tretjega tisočletja, a po naših dolinah in gričih še vedno brnijo traktorji, ki v cisternah vozijo vodo za uporabo v gospodinjstvu in gospodarstvu. V tem razvitem času, in ko je ponekod tudi že v Sloveniji prava blaginja, si mi v haloškem Zavrču še vedno vozimo vodo, nimamo še vodovodnih pip oziroma vodovoda, ki bi nam lahko omogočil boljše in lažje ter tudi bolj zdravo življenje. Zraven tega si želimo in smo potrebni boljših cestnih povezav, zato si je občinsko vodstvo skupaj z županom zadalo v letošnjem letu kot osnovne naloge:

- dokončno zgraditi vodovod vzhodne Haloze - Turški Vrh
- asfaltirati cesto v Korenjak
- asfaltirati cesto Turški Vrh Drenovec - Mohor

Veliko je še drugih želja in potreb, ki bi morale biti skoraj vse uresničene, toda žal je gospodarska moč tista, ki omejuje izvajanje posameznih investicij. Za občino Zavrč so našteje tri osnovne naloge velik finančni zaloga, toda v skladu s pogovori in dogovori ter sklenjenimi pogodbami tudi z vami, dragi občani, in morebitnimi lastniki nepremičnin, s sredstvi iz proračuna občine Zavrč in pristojnih državnih ministrstev smo nekako uspeli zbrati potrebni denar in tako krenili v izvajanje omenjenih del, pri katerih pa smo dali bistveno prednost gradnji vodovoda. Kljub nekaterim organizacijskim in tehničnim problemom bo steklo delo tudi na cesti v Korenjaku in Turški Vrh Drenovec - Mohor, tako da se bomo ob občinskem prazniku teh pridobitev skupaj veselili.

Med nami je vroče poletje, šolska vrata so se našim učencem, dijakom in tudi študentom za nekaj časa zaprla. Tukaj so počitnice, tukaj so dopusti _ Prav je tako. Utrujeni od učenja in dela si v miru spočijte, naberite nove učne in delovne moči, in kjerkoli boste počitnikovali ali dopustovali, naj vam bo prijetno z željo, da bi se zdravi vrnili v svoje šolske in delovne prostore ter seveda na svoje domove.

Ko boste prebirali svoj časopis, ne pozabite na občinski praznik, ki ga bomo skupaj z vami v prelomnem letu 2000 doživljali 23. septembra.

Vaš podžupan:
Peter VESENJAK

Delo občinskega sveta

PREDLOG ODLOKA O USTANOVITVI JAVNEGA VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNEGA ZAVODA OŠ CIRKULANE - ZAVRČ

je bila točka 16. redne seje občinskega sveta 31. marca. Občinski svet je sprejel predlog odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda OŠ Cirkulane-Zavrč. S tem bo podružnična osnovna šola Zavrč postala enota.

Predlog odloka je bil poslan na sedež občine Gorišnica, saj ga mora tamkajšnji občinski svet sprejeti v enaki obliki.

MODERNIZACIJA CESTE PESTIKE - BREZOVEC V LETU 2001

Na 17. redni seji 14. aprila so člani občinskega sveta sprejeli sklep, da se v plan investicij za leto 2001 uvrsti modernizacija odseka ceste Pestike - Brezovec (odsek od Korena do Kokota) v dolžini 730 m. Občanom in uporabnikom ceste so odobrili sofinanciranje v 12 zaporednih mesečnih obrokih.

Članom občinskega sveta je na isti seji bilo podano poročilo odbora za požarno varnost o požarni varnosti na območju občine Zavrč v letošnjem marcu in aprilu.

POROČILO O IZVOLITVI ČLANA OBČINSKEGA SVETA NA NADOMESTNIH VOLITVAH 7. MAJA 2000

Občinska volilna komisija je poročala o izidu nadomestnih volitev za člana občinskega sveta. Iz poročila je razvidno, da je imelo pravico voliti 1119 volivcev, od tega jih je glasovalo 411 oz. 36,7%. Po 11. členu Zakona o lokalnih volitvah je bil izvoljen kandidat Slavko KOKOT s 75,10% glasov.

SODELOVANJE OBČINE Z MEJNO POLICIJO ZAVRČ

Komandirka mejne policije Zavrč je poročala o delu mejne policije Zavrč v letu 1999. Poročilo zajema podatke o odkrivanju in preiskovanju kriminalitete, o vzdrževanju javnega reda in zagotavljanju splošne varnosti ljudi in premoženja, zagotavljanju varnosti cestnega prometa in zagotavljanju varnosti državne meje. Velik poudarek pa policija daje sodelovanju z občani

občine Zavrč.

ZAKLJUČNI RAČUN PRORAČUNA OBČINE ZAVRČ ZA LETO 1999

Ena izmed točk dnevnega reda 18. redne seje je bila sprejetje zaključnega računa proračuna občine Zavrč za leto 1999. Končna realizacija prihodkov za leto 1999 znaša 182.180.006,00 SIT, odhodki v letu 1999 pa so bili v višini 174.807.883,00 SIT. Najvišji so bili za komunalno gospodarstvo in družbene dejavnosti, ki skupaj obsegajo več kot 62 % vseh odhodkov.

MODERNIZACIJA CESTE BELSKI VRH - VELIKI VRH, ODSEK "VRBANJŠAK"

Na 18 seji občinskega sveta 26. maja so člani občinskega sveta v plan investicij za leto 2001 uvrstili tudi modernizacijo ceste "Vrbanjšak" v predvideni dolžini 380 m. Občani in uporabniki ceste bodo sofinancirali modernizacijo ceste v višini 50 % investicijske vrednosti.

Tajnica občinskega sveta:

Danica BRATUŠA

V OBČINSKEM SVETU PO NOVM SLAVKO KOKOT

»Delal bom za dobro naših občanov«

Slavko Kokot iz Turškega Vrha, znan vinogradnik, je od maja novi član občinskega sveta v Zavrču. V svetniški vrstah je zamenjal Martina Vesenjaka, ki se je odločil zapustiti občinski svet, sicer pa je S. Kokot že dobro leto in pol član odbora za gospodarstvo v občini Zavrč, tako da že ima nekaj »občinskih« izkušenj.

Verjamem, da **Slavka Kokota** ni treba prav posebej predstavljati, saj ga mnogi poznajo kot aktivnega občana, nekaj pa je bil tudi član sveta krajevne skupnosti in aktiven na politični ravni nekdanje občine Ptuj. Po izvolitvi je S. Kokot povedal, da še najprej ostaja član odbora za gospodarstvo, da pa mu občinski svet na prvi in doslej tudi edini seji, ki ji je lahko prisostvoval, ni dodelil še kakšne nove funkcije. Verjame, da bo lahko tudi sam pomagal pri napredku občine, saj si bo po najboljših močeh prizadeval za razvoj naselij, predvsem za ureditve infrastrukture, ki je ta trenutek največja potreba završke občine.

»Zavzemal se bom za dosledno izvajanje programov, ki so bili sprejeti na

zborih občanov in jih je treba spoštovati. Kljub temu da je naša občina bolj siromašna kot ne, pa z razpoložljivimi sredstvi dobro gospodari. Do danes se je že dosti naredilo in občinski svet si tudi v tem trenutku prizadeva, da bi ljudje dobili vodo iz mestnega vodovoda, da bi imeli asfaltirane ceste do svojih domov, kajti ko bo vse to urejeno, potem bo v naši občini veliko bolje. Verjamem, da bi nekateri že radi imeli kabelsko televizijo, pa javno razsvetljavo; vse to bo prišlo kmalu na vrsto. Lažje bo v prihodnjih letih tudi na področjih kmetijstva, obrti in turizma, ki jih sedaj premalo vzpodbujamo. Trudil in delal bom za dobro naših občanov, to lahko obljubim v tem trenutku. Med člane občinskega sveta pa se podajam z dobro voljo.«

TM

Gradnja ceste Turški Vrh

V okviru odbora za gospodarstvo je bil na pobudo občinskega sveta ustanovljen odbor za gradnjo ceste v Turškem Vrh.

Sestavljajo ga občani, ki prebivajo ob cesti, in člani občinskega sveta.

Prva večja naloga članov odbora je bila sklepanje pogodb o sofinanciranju posodobitve ceste. Člani odbora so

zavzeto pristopili k delu in zbrali po pogodbah sredstva za okrog 10 milijonov tolarjev. Nadaljnje delo članov odbora pa je bilo, da so si ogledali traso ceste, se povezali z občani in traso ceste pripravili za začetek del. Z dvema občanoma so dosegli sporazum, da so škarpe, ki so bile tik ob cesti, porušili. Pojavljajo se manjše težave, a jih člani odbora uspešno rešujejo in usklajujejo. Odbor se bo tudi aktivno vključeval v delo pri modernizaciji in jo nadziral.

V imenu odbora in občine se vsem občanom in drugim zahvaljujemo za finančno pomoč pri modernizaciji ceste. Vse druge, ki še niso prispevali za modernizacijo ceste, pa prosimo, da prispevajo svoj delež po svojih zmogljivostih.

Po zagotovilih vodstvenih organov občine bo cesta modernizirana še v letu 2000.

Predsednik odbora:

Slavko KOKOT

Gradnja vodovoda Zavrč - Turški Vrh

Odbor za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe ima v občini Zavrč največ dela. Prioritetno delo občine in gradbenega odbora je gradnja vodovoda v vzhodih Halozah Zavrč - Turški Vrh.

Dela pri vodovodu doslej tečejo zadovoljivo in predvidevamo, da bodo dokončana do roka oziroma do

občinskega praznika, ki ga ima občina Zavrč v septembru. Pojavljajo se tudi težave, vendar upamo, da jih bomo prebrodili in delo pripeljali do konca. Zelo se trudijo tako izvajalec kot nadzorne službe in občina z županom, ki si zelo prizadeva, da bo finančno konstrukcijo zaokrožil oz. investicijo finančno pokril. Pohvaliti še moramo vodja gradbišča Marjana Zebca in nadzorni organ Stanka Tementa, ki

nam vedno stojita ob strani.

Občane bi prosil za razumevanje pri izvedbi hišnih priključkov, da bodo dela hitro in uspešno izvedena.

MODERNIZACIJA CEST V TURŠKEM VRHU IN KORENJAKU

Občina ima v planu za leto 2000 tudi modernizacijo dveh cest: cesto po

Vodohram v Turškem Vrh je že skoraj dokončan

Turškem Vrhu in cesto v Korenjak.

Aprila smo izvedli odpiranje ponudb in izbrali izvajalca, vendar se je na sklep o izboru najugodnejšega ponudnika pritožilo Cestno podjetje Maribor. Zaradi pritožbe je moral biti izveden ponovni javni razpis. Komisija se je ponovno sestala ter pregledala ponudbe in jih točkovala po kriterijih. Največ točk je doseglo podjetje Asfalti, d.o.o., Ptuj.

POKOPALIŠČE ZAVRČ

Odbor se trudi, da bi pokopališče bilo urejeno, zato prosim lastnike grobov in obiskovalce, da zgorele sveče, suhe rože in odpadle stvari odnesejo v za to namenjene zabojnike. Pokopališče je tudi slika občanov.

GRAMOZIRANJE CEST

V letu 2000 občina spet gramozira občinske ceste. Sredstva za to so omejena, zato pozivamo zainteresirane občane, da si nabiralno polo dvignejo v čim krajšem času. Akcija je odprta do porabe sredstev. Na željo občanov se

gramoz vozi iz kamnoloma Poljčane. Na voljo sta dve dimenziji: drobljenec granulacije 8-16 mm in drobljenec gra-

nulacije 16-32 mm.

Predsednik odbora za gospodarstvo: Anton PETROVIČ

Najprej voda, nato asfaltna cesta

Modernizacija lokalne ceste Korenjak

Minili sta že več kot dve leti, ko smo Korenjačani iz dela Korenjaka začeli izražati svoja hotenja in želje po izboljšanju oz. asfaltiranju ceste, ki pelje od Zaplatove doline proti Hrvaški meji, dolgi okrog 1100 m.

Po nekaj dneh smo svoje želje in prošnjo prenesli na papir ter zaprosili g. župana in celoten občinski svet za modernizacijo omenjene ceste.

Konec lanskega leta, v decembru, je na 12. redni seji občinskega sveta bila obravnavana vloga iz Korenjaka in takrat smo poželi prve sadove. Župan Miran Vuk in podžupan Peter Vesenjaki ter celoten občinski svet so vlogo sprejeli in jo uradno potrdili. Mesec dni pozneje, 9. januarja 2000, smo se sestali na prvem sestanku gradbenega odbora skupaj z županom, podžupanom in svetniki ter si začrtali osnovne smerice za izgradnjo asfaltna ceste v Korenjaku.

Predračunska vrednost ceste znaša

17,5 milijona tolarjev.

No, kot smo Korenjačani navajeni, smo takoj pristopili k načrtovani izgradnji. Začeli smo zbirati prostovoljne prispevke po celotni občini, saj se zavedamo, da od petih gospodinjstev ter nekaj nenaseljenih hiš in počitniških hiš ni bilo mogoče dobiti treh milijonov tolarjev, ki smo jih morali zbrati za omenjeno cesto, to je 2 500 DEM po gospodinjstvu.

Prispevki občanov občine Zavrč in zunaj nje so vzpodbudni, saj je bilo zbranih okrog 1.492.000,00 tolarjev, za kar se v imenu Korenjačanov vsem občanom naše občine in drugim iskreno zahvaljujem.

Za vsa ostala sredstva so sklenjene pogodbe. Skupni zbrani znesek po pogodbah in v gotovini bo znašal 3.400.000,00 tolarjev.

Naša zbiralna akcija gre proti koncu, saj je 95% končane, nekaj pa še pričakujemo od občanov, ki so to obljubili.

Tudi druga faza fizičnega dela, to je

čiščenje vejevja in druga dela, ki so bila potrebna za posodobitev ceste, so bila v celoti končana do sredine aprila. V to delo smo bili vključeni vsi iz tega dela Korenjaka, ki tukaj živimo.

Trdno se zavedamo, da bo ta asfaltna cesta velika pridobitev za občino, posebej pa za nas, ki tukaj živimo.

Z nestrpnostjo pričakujemo začetek modernizacije ceste, saj nas pogodbenne stranke vedno pogosteje sprašujejo, zakaj se dela ne pričnejo po prej dogovorjenem roku. Toda kot strpni in potrpežljivi ljudje upamo, da bo cesta asfaltirana vsaj do sredine avgusta.

Iskrena hvala županu in celotnemu svetu Občine Zavrč za odobreno investicijo, ki jo Korenjak nujno potrebuje. Posebno pa hvala vsem cenjenim spoštovanim občanom za prostovoljne prispevke v gotovini in pogodbah, ki ste jih namenili za modernizacijo ceste v Korenjaku, z željo, da pridete tudi na otvoritev omenjene pridobitve na vrh Korenjaka.

Maks TRANČAR

NA OBISKU V OBMEJNI VASICI DRENOVEC

Pesem Drenovca se razlega med vinogradi

Majhna obmejna in pretežno vinorodna je vas Drenovec v občini Zavrč. Leži na skrajnem vzhodu vinorodnih Haloz, ob meji s hrvaškim naseljem Selce, ob haloški vinsko-turistični cesti in na prekrasni razgledni točki.

Kraj je bil nekdanj znan po viničarjih, danes pa so tu le redki večji vinogradniki. In vendar je vino iz Drenovca še kako dobro in kakovostno. Ljudi je tukaj malo, okrog 50 bi jih lahko našli, pa kljub majhnosti lepo skrbijo za urejenost in razvoj kraja. Kakšnih posebnih znamenitosti Drenovec ne skriva, le na zahodu, na meji s Turškim Vrhom, je lepo vidna cerkev sv. Mohorja iz 17. stoletja.

Fotografija obmejnega Drenovca

Drenovčani so pobrskali med starimi fotografijami in našli zanimivo iz leta 1942, na kateri je družina Levanič iz Drenovca 16 (hiša danes več ne stoji)

Kažipot za Drenovec opazimo že v dolini, torej naselja ne bo težko najti, sicer pa mnogi ljudje Drenovec dobro poznajo po vinogradniško-turistični kmetiji Pungračič z Žurmanovega brega. Tam se ustavi veliko ljudi in od Pungračičevih se lepo vidi po bližnjih hribih: na redko poseljena hrvaška naselja, celo tja do Velike Nedelje in Ormoža seže pogled. Vas je v zgornjem delu zelo redko poseljena, vendar so tisti najvztrajnejši ostali v Halozah. Med njimi so tudi Pungračičevi, pri katerih o Drenovcu izveš marsikatero zanimivost. Povedo ti, da naj bi vas dobila ime po drenu, ki ga je bilo nekdanj tu naokoli izredno dosti, danes pa je že bolj redka rastlina. In še ena zanimivost: v Drenovcu so bili pred nekaj generacijami zelo znani Žurmanovi in po njih se danes imenuje eden haloških bregov (na Žurmanovem bregu živijo tudi Pungračičevi).

TUDI OB MEJI JE ŽIVLJENJE LEPO

Eden bolj znanih Drenovčanov je **Anton Pungračič**, ki je na svoj rodni kraj izredno navezan, močna je tudi družinska tradicija, ki mu daje moči za nove naloge in vztrajanje v tem kraju. Na Drenovec je ponosen, saj pravi, da ima skoraj vse, kar si človek lahko

zaželeli v sedanjem času napredka. Življenje ob meji Drenovčanom po skoraj desetih letih samostojnosti ne dela težav, prej bi dejali, da je življenje ob meji zanje prijetno in odnosi s sosedo Hrvači zares dobri. Ljudje ob meji so uspeli ohraniti prijateljske vezi in predvsem dobre sosedske odnose; zdi se, da meja zanje sploh ne obstaja, pa čeprav so na vsakem koraku opozorila, da je sosednja država čisto blizu.

Hratica Anica Gregurec iz Selce z družino živi tik ob meji in govori

Soseda s Hrvaške Anica Gregurec

Glas o dobrem se širi, pravijo, tudi v deveto vas in Drenovec ni samo zanimiva, temveč tudi prijetna in gostoljubna vas. O tem se je v juniju lahko prepričala tudi ekipa radia Ptuj, ki je tam posnela oddajo **Rajžamo iz kraja v kraj**. V pogovoru z gosti je bilo o Drenovcu ter obmejnem življenju slišati precej zanimivega. V oddaji, ki so jo radijci posneli na Pungračičevi vinogradniškoturistični kmetiji, so sodelovali: gostitelj Anton Pungračič, župan Miran Vuk, podžupan Peter Vesenjaki, župan občine Cestica Vjekoslav Klasić, predsednica KUD Zavrč Trezika Majcenovič, predsednik PGD Zavrč Jože Gregurec, za prijazno povabilo v Drenovec pa je na koncu poskrbel Robi Pungračič. Za dobro voljo so s pesmijo in glasbo v oddaji poskrbeli člani završkega okteta in harmonikar Peter Vesenjaki ml.

Pogled skozi okno dveh Drenovčank

oba jezika; celo prej bi ji človek pripisal, da je Slovenka. V Sloveniji ima prijatelje, k »nam« hodi po nakupih, saj je na hrvaško stran precej daleč. »Živim ob meji, pa tega skoraj več ne občutimo in nas ne moti. Življenje pač mora iti naprej, nič si ne moremo pri tem. Slovenci so zame zelo gostoljubni ljudje, pri Pungračičevih sem zelo pogosto in rada se družim z ljudmi v raznih slovenskih društvih. Nazadnje sem bila s

turističnim društvom pri dravskih splavarjih; povem vam, da je bilo enkratno in še bom šla. Četudi sem Hratica, sem od nekdaj navezana na Slovenijo - in tako bo ostalo.«

Izlet v Drenovec se splača in v prijetnem okolju haloških hribov, »posejanih« z vinogradi, se lahko vsakdo naučije lepote narave, miru, ki vlada tod, pa seveda gostoljubnosti in preprostosti Drenovčanov.

Jeseni v Drenovcu pred staro cimpračo, kjer so si ljudje malo odpočili od naporenega dela v vinogradu

V ŽUPNIJI VESELO NA CVETNO NEDELJO

Presmec velikan v rokah postavnih mož

Cvetna nedelja je med ljudmi prav posebno čaščena in seveda ni cvetne nedelje brez presmeca.

Nekdaj so se po vaseh s presmeci radi postavljali fantje in možje ter celo tekmovali med sabo, kdo bo naredil večjega. V Halozah to tradicijo ohranjajo še dandanes. Tudi letošnja cvetna nedelja je bila v završki župniji sv. Miklavža slovesna, za posebnost tega dneva pa so poskrbeli nekateri domačini, ko so k nedeljski praznični maši ponesli velik presmec, ki je v dolžino meril kar 22 metrov in pol.

Za presmec je poprijel tudi župan Miran Vuk

Farni župnik **Jože Pasičnjek** je presmec najprej blagoslovil že v Hrastovcu, kjer so ga z ljudsko pesmijo na pot pospremile završke ljudske pevke in številni občani. Na čelu kolone je presmec nosil tudi završki župan **Miran Vuk**, kolona pa je do farne cerkve krenila še skozi hrvaško Dubravo in potem nazaj na slovensko stran meje do cerkve sv. Miklavža.

Turistično društvo je s prazničnim dejanjem želelo ljudi spomniti na star običaj, ki je nekdanj imel v Halozah dosti večjo veljavo, predvsem pa povezati ljudi ob meji in v njih vzbuditi še več sodelovanja. In že prihodnje leto bo tradicija šla naprej, pravijo v TD Zavrč, saj bodo poskrbeli še za daljši presmec od letošnjega. Kdo ve, morda bodo tistega krasile tudi trsove šibe, iz katerih so nekoč delali prave haloške presmece.

TM

Takole so delali presmec

NA IZLETU S TURISTIČNIM DRUŠTVOM ZAVRČ

Znova pri dravskih splavarjih

Mnogi Zavrčani se bodo še spomnili lanskoletnega prvega izleta po Dravski dolini z splavarji, ki ga je pripravilo turistično društvo in s katerega so se vrnili s prijetnimi vtisi.

Letos so želeli splavarjenje ponoviti, zato so se 24. junija podali na rajžo k dravskim splavarjem ter na pot vzeli haloške dobrote, muzikante in seveda dobro voljo, ki je Zavrčanom ne bi smelo manjkati. Na izlet se je z dvema Certusovima avtobusoma in minibusom podalo 120 Zavrčanov. Dan je bil lep in tako je tudi vreme bilo na strani organizatorjev. Turističnemu društvu je tokrat s precejšnim prispevkom pomagal tudi občinski odbor stranke SKD.

Vožnja do prvega postanka v Bistriškem jarku je bila kratka; tam so izletniki lahko občudovali **ekološko kapelo**, potem pa so imeli le nekaj ki-

SPLAVARSTVO NEKOČ IN DANES

Prvi opisi splavarstva segajo že v čas rimskega imperija, ko so splave uporabljali izključno za vojaške namene, predvsem za transport vojakov in opreme. Po reki Dravi so najprej plule **šajke**, kasneje, v 18. in 19. stol., pa so pričeli izdelovati splave, kakršen je sedanji **Taljanšek**. Leta 1866 se splav na Dravi prvič omenja kot transportno sredstvo. Na poti od Dravograda do Maribora je bilo kar 23 vmesnih postaj ali lenštatov. Splavarsko tradicijo je pred leti pričel obupati **Franjo Šarman**, saj je bilo to družinska tradicija in tako je ustanovil STG Dravski splavarji. S splavarsko ekipo je na Dravi že četrto leto zapored, skupaj so opravili že več kot 150 voženj in varno prevozili okrog 7000 oseb, v bodoče pa bo ena od zanimivosti na splavu tudi poročni obred. Splav je le ena od turističnih zamisli v projektu, tej bo sledila še ureditev splavarskega muzeja v turistični vasi Javnik in še kaj zanimivega.

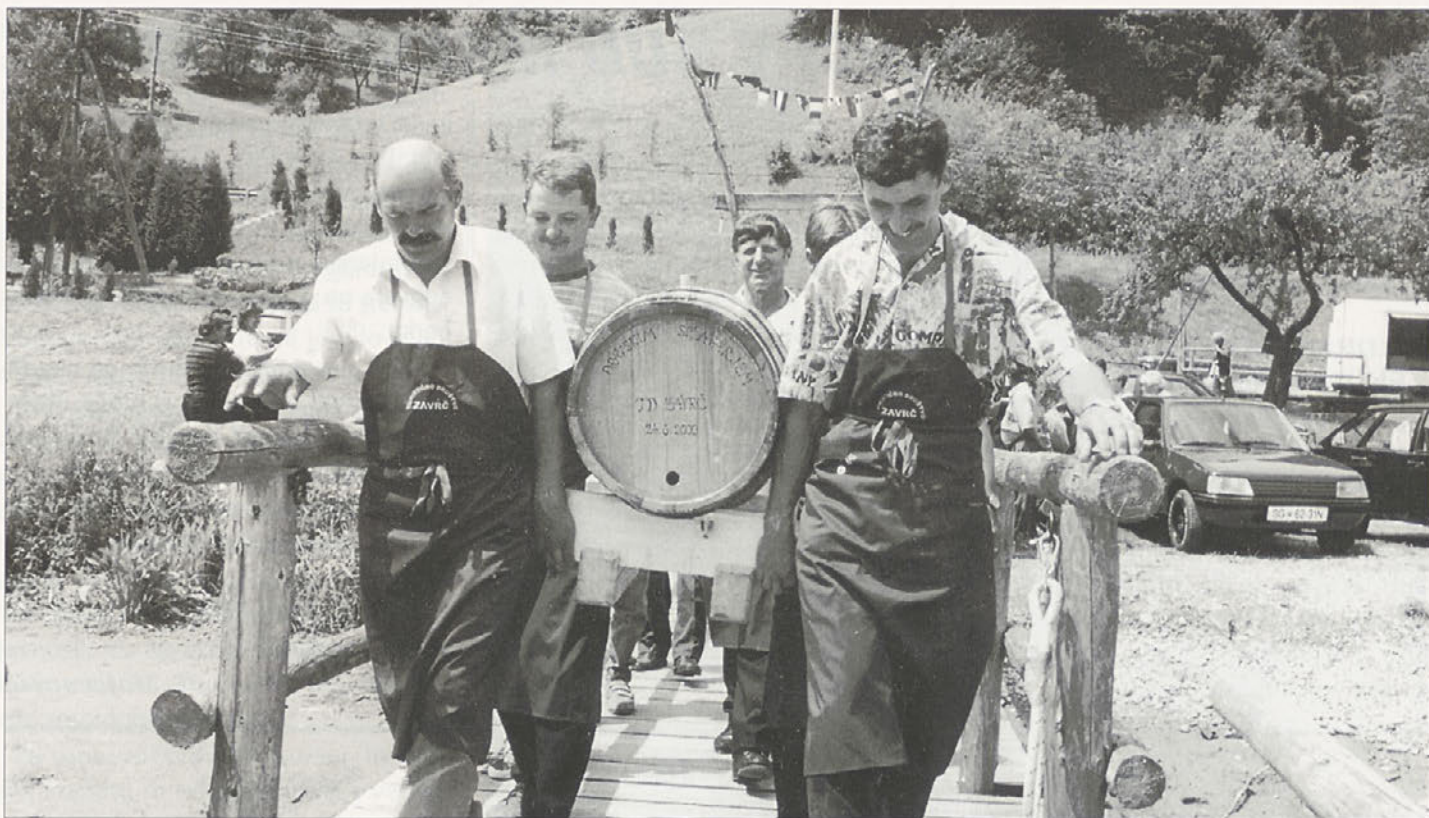
lometrov naprej - v znameniti **romarski rotundi**, posvečeni sv. Janezu Krstniku na Spodnji Muti - mašo. Daroval jo je završki župnik **Jože Pasičnjek**. Muta je bila tudi sicer vabila k ogledu znamenitosti, kot je kovaški muzej. Pot je završka turistična odprava nadaljevala proti **Javniku**, turistični vasi ob Dravi, kjer so na potnike že čakali dravski splavarji.

SPLAVARSKI KRST S PREDSEDNIKOM TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Najprej so Zavrčani poskrbeli za haloški »špalir«, potem prinesli sodček kot darilo splavarjem in se lepo po vrsti podali na velik lesen splav. Tam so doživeli tradicionalni sprejem s kruhom

Splavarski krst

Sodček haloške kapljice je bilo darilo dravskim splavarjem

in soljo, vendar je bilo vse to le za pokušnjo. Zabava v dolini dravskih splavarjev se je šele pričevala in splavarji so napovedali, da bo dobri dve uri poskrbljeno za dobro družbo in še boljše zabavo vseh gostov. Na splavu **Taljanšek**, ki je edini registrirani splav za turistične namene v Evropi, so gostitelji poskrbeli prav za vse, še najbolj pa so pritegnili s splavarskim krstom, ko so po stari ljudski navadi enega od potnikov sprejeli v *splavarski ceh*. Tokrat je ta čast pripadla predsedniku TD Zavrč **Blažu Gavezu**, ki je bil najprej proglašen za *splavarsko nadlogo*, nato pa za člana splavarske družine. Ob dobri zabavi, obilici humorja in dobre glasbe so se potniki lahko razgledali po okoliških hribih, poklepetali s prijatelji in znanci ter se predali vožnji spretnih splavarjev. Reka je bila tisti dan precej mirna, splavarji in *splavarske frajle* pa prijazni in gostoljubni, zato ni noben čudež, da so se z Zavrčani že po prvem snidenju z gostitelji spoprijateljili. Potniki so uživali najprej do Ožbolta, naredili še nekaj skupnih fotografskih posnetkov za društveni arhiv in se potem v prekrasnem vremenu in odličnem razpoloženju podali nekaj kilometrov v hribe, kjer se je druženje do večera nadaljevalo s piknikom.

Predsednik TD Blaž Gavez je že med vožnjo s splavom povedal, da so Zavrčani izredno ponosni, da so z dravskimi splavarji tako dobri prijatelji in da se vsaj dvakrat na leto srečajo v nekoliko večjem številu. Sicer pa so s splavarstvom povezani že iz starih časov, in čeprav v Zavrču splavov že dolgo ni več, so spomini na splavarstvo pri ljudeh še ostali. Po pripovedovanjih naj bi završko podružnično cerkev Device Marije postavili prav dravski splavari,

ko so pluli tod mimo in se s tem želeli oddolžiti Mariji za njeno pomoč. Zato Zavrčani skupaj z dravskimi splavarji še vedno razmišljajo, da bi na Dravi postavili vsaj kak majhen splav, ki bi bil turistična zanimivost občine, je še dejal **Gavez**, ponosni član splavarske družine.

Sredi avgusta, na Marijin praznik, pa bo o splavarjih znova govor, saj bodo ti takrat obiskali prijatelje v Zavrču.

TM

Splavarska nadloga

MED ŽUPNIKOVO PRIDIGO

Med župnikovo pridigo je neki moški zaspal, dve ženski zraven njega pa klepetata.

Župnik: "Govorita bolj potihoma, da se vajin sosed ne zbudi."

PRI ZDRAVNIKU

Zdravnik odkimava z glavo: "Ne morem ugotoviti, kaj je narobe z Vami, verjetno zaradi preveč zaužitega alkohola."

Pacient: "Nič hudega, gospod zdravnik, bom pa jutri prišel, ko boste trezni."

Pomladni meseci v KUD Maksa Furjana

Ob koncu aprila smo pripravili predstavitev pesniške zbirke **Marijana Brunca Pesmi moje jeseni**. V gostilni **Gregurec** v **Zavrču** je **Brumčeve pesmi** v izvedbi

DRAMSKO-RECITAJSKE SKUPINE poslušalo okrog sto obiskovalcev.

LJUDSKE PEVKE so 14. maja sodelovale na srečanju ljudskih godcev in pevcev v Mali Nedelji in na proslavi 100-letnice prosvetnega društva Slavka Osterca v Veržeju. Prepevale so tudi na občnem zboru završkega društva upokojencev 27. maja.

TRIO LJUDSKIH GODCEV GROZD je prav tako sodeloval v Mali Nedelji in Veržeju. Na januarskem srečanju ljudskih godcev in pevcev je bil izbran za medobmočno srečanje v Šmartnem na Pohorju in se ga v začetku junija s še tremi skupinami s ptujskega območja tudi udeležil. Lepo priznanje za trio Grozd! Čestitke za uspeh!

MOŠKI OKTET je zapel na različnih prireditvah, ponosen pa je tudi na svoj nastop na 31. taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični 18. junija, kjer je sodelovalo okoli 6000 pevcev v 230 zborih.

Moški oktet, harmonikar Peter Vesenjaka ml. in predsednica KUD smo sode-

lovali v radijski oddaji Rajžamo iz kraja v kraj na radiu Ptuj.

Moški oktet in ljudske pevke se pripravljajo na 9. srečanje petja in pleša Štajerska poje 2000, ki bo 4. in 5. avgusta na grajskem dvorišču na Vurberku.

"Imeti glas pomeni biti. Če ga nimaš, nimaš svoje osebnosti, si nihče. Kako je z našim glasom? Se sliši? Bo slišan? Uslišan ali utišan?" (Tone Pavček)

Potegujemo pa se tudi, da bi naše društvo dobilo svoj prostor v občini Zavrč.

Da bi se glas o KUD Zavrč slišal čim več in čim lepše!

T. Majcenovič

OŠ ZAVRČ

Konec šolskega leta 1999/2000

Šolsko leto 1999/2000 je spet pridrvelo do konca in pričeli so se dnevi brezskrbnosti za otroke. Čas se niti za trenutek ni ustavil.

Učenci so že nestrpnost pričakovali zaslužene počitnice.

V letošnjem šolskem letu so učenci šole Zavrč pokazali veliko svojega

znanja, spretnosti. Sodelovali so v raznih aktivnostih, ki so se dogajale v domačem kraju ali tudi zunaj njega. Zaznavni so bili povsod, kjer se je kaj dogajalo.

Med šolskim letom potekajo različna tekmovanja. Završki učenci so dosegli vidne uspehe. Nekaj teh lahko naštejemo. tekmovanje za bralno značko, tek-

movanje iz znanja materinščine za Cankarjevo priznanje, računalniško tekmovanje, tekmovanje iz matematike in fizike, tekmovanje "Kaj vem o sladkorni bolezni", tekmovanje iz zdrave prehrane, tekmovanje "Kaj veš o prometu", tekmovanje iz kemije, nemškega jezika, angleškega jezika, tekmovanje iz Vesele šole, razna

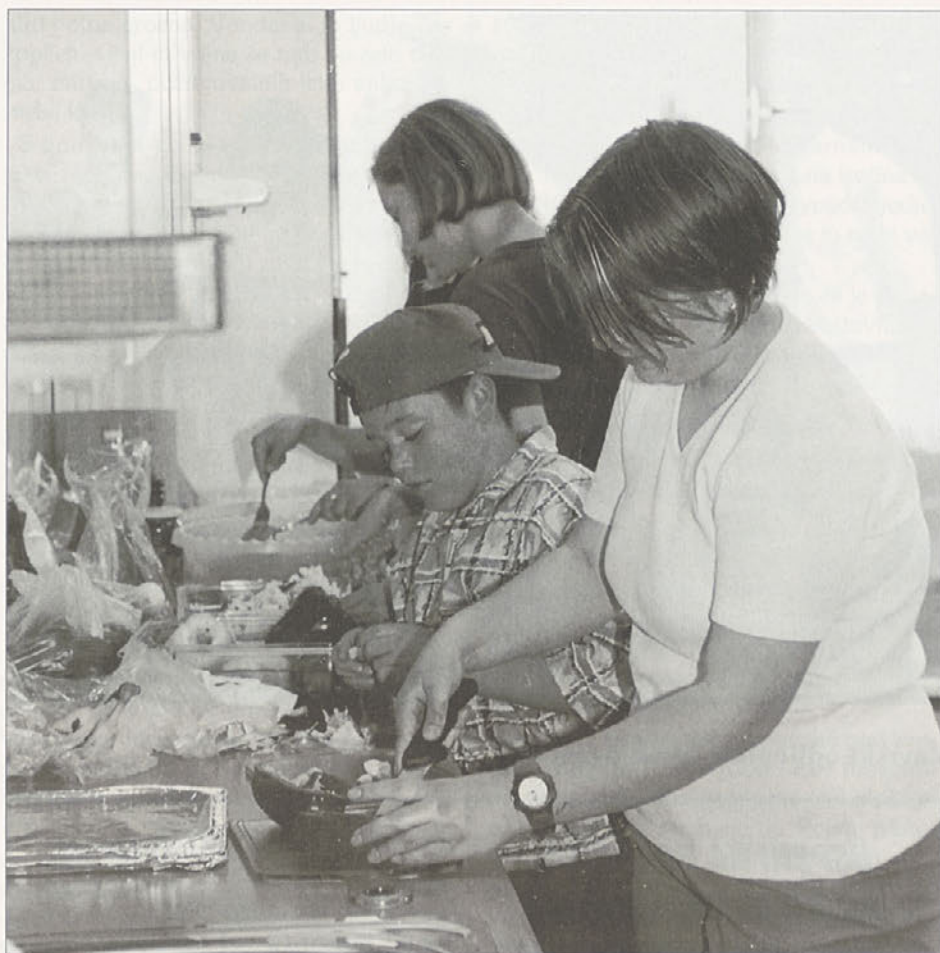

športna tekmovanja, tekmovanje iz zgodovine, raziskovali smo pri zgodovini, udeleževali smo se raznih drugih srečanj in še bi lahko naštevali.

Letos smo bili tudi organizatorji področnega računalniškega tekmovanja iz programskega orodja Word for Windows, bili smo tudi soorganizatorji medobčinskega tekmovanja za srebrno Vegovo priznanje; oboje je bilo izvedeno v prostorih šole Zavrč.

Največji zalogaj glede organizacije in izvedbe pa je bila vsekakor organizacija srečanja vzorčnih izobraževalnih centrov republike Slovenije, ki je potekalo v šoli Zavrč. Sodelovalo je sedem članic vzorčnih centrov ter naša šola. Vsi centri so uredili razstavo svoje dejavnosti, kar ste si občani občine Zavrč lahko ogledali. Za izvedbo in organizacijo smo dobili pohvale.

Za uspešno izvedbo vseh teh in drugih srečanj in tekmovanj ima veliko vlogo tudi občina Zavrč, ki nam je vedno priskočila na pomoč in nekako poiskala sredstva, da smo lahko vse aktivnosti izpeljali, zato ji ob tej priložnosti lahko rečemo tudi hvala. S tem šola in občina skrbita za napredek našega kraja, saj se le tako lahko povežemo in navežemo stike z drugimi šolami in sošolci in se s tem mi, osnovnošolci, izobražujemo in razvijamo. Hvala tudi vsem občanom občine Zavrč za razumevanje in kakršnokoli pomoč ter

Nekateri so kuhali, drugi vrtnarili

sponzorstva, ki smo jih bili deležni iz vaše strani.

Na koncu dovolite, da v imenu šole Zavrč zaželimo vse učenkam in učencem vesele in brezskrbne počitnice,

prav tako pa želim vsem staršem lep poletni dopust in obilo počitniškega užitka ob vaših otrocih.

Janez Jurgec

Završki odličnjaki (vseh osem let)

USPEHI NA PODROČJU FIZIKE IN MATEMATIKE v šol. letu 1999/2000 v OŠ Cirkulane - podružnica ZAVRČ

16. marca smo izvedli šolsko tekmovanje za bronasto Vegovo priznanje iz matematike. Tekmovali so učenci od 2. do 8. razreda. V znanju se je (prostovoljno) pomerila več kot polovica vseh učencev.

Priznanja so osvojili:

2. razred: Jernej Bratuša, Robert Lužnik;

3. razred: Mateja Bratuša, Ivo Borak;

4. razred: Mirjana Golc, Karmen Kokot, Bojan Saftič;

5. razred: Tamar Šoštarčič, Matjaž Mislovič, Denis Hrženjak;

6. razred: Denis Borak, Mojca Kukovec;

7. razred: Mitja Kokot, Monika Petrovič, Liljana Vesenjaki;

8. razred: Aleksandra Hrženjak, Dubravka Bolčević, Danilo Kokot, Damijan Hronek.

15. aprila je OŠ Cirkulane podružnica Zavrč v prostorih OŠ Zavrč organizirala medobčinsko tek-

movanje za srebrno Vegovo priznanje. Za OŠ Zavrč so tekmovali trije učenci: Dušanka Bratuša (6. r.), Matej Kokot (7. r.) in Aleksandra Hrženjak (8. r.) ter dosegli lep uspeh. Dušanka Bratuša je osvojila 2. mesto, prejela nagrado in osvojila srebrno Vegovo priznanje, Mitja Kokot si je delil 1. mesto še s tremi tekmovalci, prejel nagrado, osvojil srebrno Vegovo priznanje in se uvrstil na državno tekmovanje; to je bilo 15. maja v Mariboru, kjer je prav tako dosegel zadovoljiv uspeh.

V marcu smo izvedli tudi šolsko tekmovanje iz fizike za bronasto Stefanovo priznanje. Tekmovali so učenci 7. in 8. razreda. Priznanje so osvojili osmošolci Aleksandra Hrženjak, Damijan Hronek in Nadja Borak.

Osmošolcem želim veliko uspeha pri nadaljnjem šolanju in da s pridom uporabijo pridobljeno znanje. Ostalim učencem veliko veselja pri reševanju zanimivih nalog iz matematike in fizike, potem pa tudi uspeh ne bo izostal.

Vsem skupaj pa ob uspešnem zaključku šolskega leta želim vesele in prijetne počitnice!

Mentorica

Danica Zelenik

VESELA ŠOLA

Vesela šola je interesna dejavnost, ki vsako leto pritegne precejšnje število učencev. Tako je bilo tudi v šolskem letu 1999/2000. Kar 35 učencev od 5. do 8. razreda se je ob torkih in četrkih navduševalo nad vsebino VESELE ŠOLE.

Letos je bila učencem najbolj všeč tema o medvedih in Kočevju. Učence so pritegnile tudi vsebine o tem, kako se lotimo različnih poskusov. Naše geslo celo šolsko leto je še vedno: "VESELJE ZA DANES - ZNANJE ZA JUTRI."

Izvedli smo razredno tekmovanje. 22 učencev je dobilo priznanje oziroma diplomu. Ti učenci so se udeležili tudi občinskega tekmovanja, ki je bilo na OŠ Juršinci. Naša želja, da bi se komu uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, se ni uresničila. Kljub temu nismo izgubili upanja, da nam so z nekoliko več učenja to uspelo, kajti VESELA ŠOLA ni samo vesela, od učencev zahteva tudi znanje, ki pa ga pridobiš seveda z učenjem.

Učenci so veselo šolo obiskovali v knjižnici, zato smo lahko nemalokrat našli odgovore na nekatera vprašanja v različnih knjigah.

Čas, ki smo ga preživeli skupaj, nam je dal nekaj, kar nas je še posebej zadovoljevalo: družili smo se ob vsebinah, ki so nas zanimale, se veliko pogovarjali in spoznavali veliko novega.

Mentorica:

Marica ZEBEC

POTRES

Učenca Danilo Kokot in Aleksandra Hrženjak sta sodelovala v natečaju za literarna dela na temo "Naravne in druge nesreče - Potres", ki ga je razpisalo Ministrstvo za obrambo RS. Njuna sestavka sta bila med najboljšimi in sta zanj prejela lepo knjižno nagrado. Danilo Kokot je svoje razmišljanje o potresu prebral tudi na osrednji proslavi Uprave za obrambo, ki je bila v Gorišnici,

Čestitamo!

Spisa objavljamo na strani 15!

POTRES

"Včeraj je v Turčiji izbruhnil potres - 300 ljudi mrtvih". "V potresu veliko ranjenih." "Smrt 122 otrok zaradi potresa". "Groza, ali je to sploh mogoče," so pred nekaj meseci pisali časopisi. Potres - neusmiljena usoda na našem planetu. Pravzaprav neizogibno dejanje, ki povzroči toliko škode na še tako malih mestih. Pride, ne da bi zanj vedeli, in izgine, za sabo pa pustu grozotne posledice.

Tudi pri nas, v Alpah, je bilo podobno opustošenje kot sedaj v Turčiji. Uničene hiše so dajale podobo gorovja Andov, ljudje so bili prestrašeni. Kaj ne bi bili, saj tega niso bili pričakovali, bili pa so v pričakovanju novega in še močnejšega sunka. Da človek obupa!

Spomnim se časa pred nekaj leti, ko sem bila še majhna, a ne tako, da se ne bi zavedala, kaj se dogaja venomer okrog mene. Bilo je zvečer in trda tema je prekrila našo prelepo haloško pokrajino. Pihal je lahen vetrič, brez šuma, le tu in tam se je iz daljav oglašal skovik sove in tonil v pogubo. Luna se je zibala okrog rumeno svetlikajočih se zvezd, ki so dajale podobo _ saj ne vem česa. In kdo bi si mislil, da nam ta prelepi večer lahko kdo pokvari, ga za vedno pošlje v izgnanstvo? Nihče. No, takrat se je zgodilo. Gledala sem televizijo, saj je POP TV ravno predvajal moj najljubši risani film Tom in Jerry, starši pa so se zadržali v jedilnici, ker smo imeli obisk. Niti slutila nisem, da se to lahko zgodi tudi pri nas. A čustva so premagala razum. Nekaj se je zatreslo. Zopet moj razbojniški brat, sem si mislila. Vendar mi misel na to ni nič pomagala. Pogledala sem v strop. Luč se je zamajala. Tla pod mojimi nogami so se tresla. "Mar so duhovi v hiši ali kaj?" sem zakričala in se od strahu pokrila z blazino. Ne, niso bili duhovi. To sem izvedela šele takrat, ko je to potrdil televizijski voditelj. Iz njegovih ust sem zaslišala besedo potres. Da, to niso bili duhovi, bil je potres. Z manjšimi sunki. Seveda nisem takoj vedela, kaj pomeni potres. A sčasoma sem doumela.

No, mogoče to ni ravno nekaj tako pomembnega, vendar se je takrat, tisti večer, v meni prebudilo nekaj, kar se sploh ne da opisati z besedami. Vendar sem se marsikaj naučila.

Potres pravzaprav sploh ni igračka, ki bi jo želeli podariti oziroma jo želeli nekomu podtakniti. Potres ni nekaj, kar bi v nas prebudila veselje, srečo, smeh, rajanje, ljubezen. Po mojem je potres groza, skorajda bolj divja in morilska stvar kot vojna. V vojni se bojujejo z orožjem, bojuje se ljudstvo proti ljudstvu, divjajo tanki, odmevajo bombe, uničujejo prebivališča in domove poštenih ljudi, ki nimajo rok umazanih s politiko. Prevladuje orožje, puške, ki ubijajo nedolžne ljudi in otroke, lačne in premražene, izgnane iz domače zemlje. Saj je

tudi vojna grozna. Vendar si jo ljudje nakopljejo sami in vojna se tudi po zelo dolgih, mučnih, požrtvovalnih letih enkrat za vselej konča.

S potresom pa ni tako. In nikoli ne bo tako. Ni bilo in tudi ne bo. Le zakaj? Le zakaj se mati Narava tako poigrava z nami? Saj nismo lutke, ki jih lahko po tako lepem, dolgem življenju nekdo zavrže v luknjo, v smrt. Le zakaj ne moremo tako kot pri vojni predsedniki tudi mi podpisati mirovne pogodbe z materjo Naravo? Zakaj ne? Zakaj? Kdaj bodo potresi ponehali, se za vedno odstranili nekam v globine in kdaj bodo tam v globinah tudi zamrli? Kdo ve. Kdo pozna odgovor na to vprašanje. Nihče. Le mati Narava. In še dolgo potresi ne bodo izginili, saj smo za to sami krivi, ker se vedno zanašamo le na naravo, je ne spoštujemo, raje se je dotikamo s slabe plati in jo onesnažujemo.

Mi smo se poigrali z njo, zato se nam je maščevala in se poigrala z nami. Kolikor dolgo je ne bomo razumeli in prenehali biti bitke z njo, tako dolgo tudi ona ne bo popustila in nas bo počasi potiskala v temen kot, kjer bomo usahnili z njo.

Da, tako je to. Verjetno me nekateri ne razumete, toda sčasoma boste videli, da to ni le prazno klatenje sem ter tja. Ozrite se vase, v svoje srce, in premislite. Premislite in pomislite na žrtve in življenje ljudi, ki počasi usihajo pod ruševinami, pomislite na nedolžne ljudi, ki ostanejo brez strehe nad glavo, goli, mokri, lačni in prezeblji. Oh, kaj vse bi dala, da bi preprečila to tragedijo. Vendar en duh v človeku ne more nič storiti. Vsi se moramo potruditi in pomagati drug drugemu po najboljših močeh. Nekateri se tega še vedno ne zavedate. Toda pomislite, kako bi bilo, če bi se to zgodilo vam. Še kako bi molili in prosili - za obleko, streho nad glavo, hrano. Pokleknil bi pred najhujšim sovražnikom samo zato, da bi bili zopet vsi, cela družina skupaj v toplem, urejenem domu, z obleko in hrano. Premislite! Vredno je premisliti.

Vendar pa, mislim, da človek ni vedno kriv za to, kar se dogaja. In tega tudi prepričati ne more. In kadar vidim ruševine, ljudi, ki kričijo in izgubljajo vero v pomoč, me kar stisne pri srcu. Rada bi pomagala, vendar ne morem. Pa če bi še tako rada, sama ne morem. Vendar mi vseeno postane lažje pri srcu, ko pomislim, da ubogim, prizadetim ljudem pomagajo razne ustanove: Rdeči križ, Karitas, ki jim nudijo streho, hrano in varen dom.

Zato pa dandanes gradimo močne, trdne hiše v pokrajinah, krajih in mestih, kamor seže potres. Gradimo trda temelja in varne domove in si tako zagotovimo varnost pred potresnimi sunki.

Toda ali po tako močnem potresu človek lahko normalno uživa svoje življenje? Ne. Potres lahko nastopi, ne da bi vedeli kdaj in prizadene veliko ljudi, povzroči še večje

število žrtv. In žrtve iz dneva v dan naraščajo, dokler ...

Tišči me pri srcu, zato ne morem nadaljevati. Zavoljo sebe ne bom nadaljevala, ker me ob misli, da sem jaz na varnem, top-lem, medtem ko so tam nekje na stotine kilometrov stran velike žrtve in vpijoči ljudje, kar zmrazi. Le kaj bi dala, da se to ne bi več ponavljalo?! Potresi, potresi _

Vendar zaman je govorjenje, če je to naravni pojav in ga ne moreš zaustaviti. Le gledaš in premišljuješ lahko, kdaj bo doletelo tebe _

**Aleksandra HRŽENJAK
OŠ ZAVRČ**

POTRES

Ne moremo zanikati dejstva, da je potres eden naših največjih naravnih sovražnikov. Ko se ta nenadoma nekje prebudi, ruši vse nad sabo in takrat majhen človek ne more storiti prav ničesar proti veliki materi naravi, ki je včasih zelo neizprosna.

Vsi, ki še potresa nismo občutili pod svojimi nogami, si sploh ne moremo predstavljati, kako strahotno in boleče je to. Naenkrat se zamajajo tla. Potem nastopi panika. Pa strah. Ljudje postanejo obupani, nepremišljeni ... V tem trenutku ne vedo, kam bi šli, na koga bi se obrnili. Na tako rekoč trdnih tleh se sesujejo hiše, mogočne stavbe, bloki se preprosto spremenijo v oblak prahu. Na večjih potresnih območjih se v nekaj sekundah ljudem sesuje toliko skrbi, žalje in veselja. Pa ko bi to vsaj bile le hiše in materialne dobrine, vendar so žal poleg vsega tega pokopani tudi ljudje. Najhuje pa je, ko *prikoraka gospod potres* na površje kar sredi noči. Takrat ljudje sploh ne morejo priti na prosto, kot se je to zgodilo v Turčiji, kjer je ugasnilo toliko življenj. Prava plat potresa pa se pokaže šele po njegovi rušilni moči, ko izbruhnejo najrazličnejše bolezni in nastopi lakota. Kaj bi brezdomci, ranjenci in otroci takrat brez pomoči???

Res je, da človek lahko nekoliko zaustavi potres s protipotresnimi stebri in drugim. Pa vendar s tem lahko zaustavi le manjše potrese, večjim še zdaleč nismo kos. Revni ljudje pa si še tega ne morejo privoščiti, zato so potresom še toliko bolj izpostavljeni.

Velika pohvale gre dobrodelnim organizacijam (Rdeči križ, Karitas, Unicef ...), ki priskočijo ljudem na pomoč v najtežjih trenutkih, ko jim humanitarne organizacije nudijo zatočišče in oskrbo s prehrano. To mora biti res nekaj najhujšega, ko kar čez noč ostaneš brez vsega - enostavno postaneš brezdomec.

Mi smo lahko srečni in veseli, da še nismo tega občutili na svoji koži, in upam tudi, da nikoli ne bomo. Tistim, ki pa morajo to strahoto žal prestajati, pa želim, da bi zanje to minilo čim hitreje in čim manj boleče.

Danilo KOKOT, OŠ ZAVRČ

POROČILO O TEKMOVANJU IZ ZNANJA MATERINŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE V ŠOL. LETU 1999/2000

16. februarja je bilo tekmovanje za bronasto Cankarjevo priznanje. Na njem je tekmovalo osem učencev, priznanje pa jih je osvojilo sedem: Aleksandra Hrženjak, Blaženka Gavez, Mihaela Bratuša, Nadja Borak, Natalija Borak, Danilo Kokot in Mitja Kokot (vsi osmošolci).

Državnega tekmovanja za zlato in srebrno Cankarjevo priznanje, ki je bilo 18. marca, so se udeležili Aleksandra Hrženjak, Nadja Borak in Danilo Kokot.

Mentorica: Kristina Artenjak

TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO V ŠOL. LETU 1999/2000

V šolskem letu 1999/2000 je za bralno značko tekmovalo in jo osvojilo 85 tekmovalcev:

1. razred (CICIBANOVA BZ): 21 učencev
2. razred (MIŠKOLINOV SVET): 18 učencev
3. razred (MURIJEV SVET): 13 učencev
4. razred (KEKČEV SVET): 5 učencev
5. 8. razred (INGOLIČEVA BRALNA ZNAČKA): 28 učencev

Učenke: Aleksandra Hrženjak, Blaženka Gavez, Mihaela Bratuša, Nadja Borak, Natalija Borak, Natalija Jurgec in Marina Veselič so v 8. razredu prejele tudi priznanje za zvestobo lepi knjigi in knjižno nagrado.

Mentorica: Kristina Artenjak

POROČILO O ŠOLSKEM TEKMOVANJU KAJ VEM O SLADKORNI BOLEZNI

V petek, 15. oktobra lani smo izvedli šolsko tekmovanje Kaj vem o sladkorni bolezni. Potekalo je dve šolski uri. Sodelovalo je enajst učencev (osem iz 7. razreda in trije iz 8.). Učenci so se potegovali za bronasto priznanje in hkrati uvrstitev na državno tekmovanje, ki je bilo 23. oktobra v Škofje Loki. Bronasto priznanje je doseglo deset učencev. Prvi trije oz. učenci z največjim številom točk so se udeležili državnega tekmovanja. To so bile Blaženka Gavez (40 točk), Nadja Borak (40 točk) in Aleksandra Hrženjak (39 točk), vse tri učenke 8. r.

Poročilo o državnem tekmovanju Kaj vem o sladkorni bolezni

V soboto, 23. oktobra, smo se udeležili državnega tekmovanja v Škofji Loki. Vse tri učenke so dosegle priznanja: Nadja Borak srebrno ter Blaženka Gavez in Aleksandra Hrženjak zlato.

Mentorica: Majda Šmigoc

Sodelovanje učencev razredne stopnje v različnih dejavnostih v šol. l. 1999/2000

1. RAZRED

-sodelovali v kulturnem programu za dan šole

-tekmovali za čiste zobe, redno obiskovali zobozdravnika

-izvedli projekt "Igra nekoč in danes" (2 dni) v okviru projekta ZDRAVA ŠOLA

-sodelovali v kulturnem programu za dedka Mraza v kinodvorani

-v januarju se je 6 učencev vključilo k fakultativnemu pouku angleščine

-tekmovali za bralno značko "Cicibanov svet"

-sodelovali na pustnem karnevalu

-izvedli projekt Fižol in grah za sodelovanje v VIC

-sodelovali pri proslavi ob materinskem dnevu

-izvedli šolsko ekskurzijo v Ljubljano

2. RAZRED

-v okviru kraja in občine smo se udeležili vseh proslav, ki so potekale v kraju

-tekmovali za zdrave zobe

-udeležili smo se plavalnega tečaja

-organizirali šolsko ekskurzijo v Ljubljano v živalski vrt in v cvetlični park Volčji Potok

-izvedli projekt "Zdrava prehrana"

-izvedli projekt "Česen, špinača" za sodelovanje v VIC

-tekmovali za matematično Vegovo priznanje

-sodelovali na pustnem karnevalu

-tekmovali za bralno značko

3. RAZRED

-tekmovali za čiste zobe ob zdravi

prehrani in prejeli priznanja ter zmagali v umivanju zob

-tekMOVanje za matem. Vegovo priznanje; priznanje dobili Mateja Bratuša in Ivo Borak

-tekMOVanje za bralno značko značko osvojilo 8 učencev

-izvedli plavalni tečaj

-izvedli letno šolo v naravi

-opravljali kolesarske izpite

-izvedli projekt z naslovom "Higiena telesa"

-izvedli projekt "Čebula" za sodelovanje v VIC

-sodelovali na prireditvah ob dnevu šole, materinskem dnevu ...

-organizirali šolsko ekskurzijo v Ljubljano živalski vrt in cvetlični park Volčji potok

Lutkovni krožek

V šolskem letu 1998/99 je v šoli v Zavrču po dolgih letih premora začel delati lutkovni krožek.

Vanj so se vključile Stanka, Klavdija, Valerija in Tadeja iz 6. razreda.

V lutkah je nek poseben čar, ki ne privlači samo otrok, ampak se mu tudi odrasli ne moremo upreti. V otroški zavesti ni ostre meje med resničnostjo in domišljajskim svetom. Svetova resničnosti in domišljije sta otroku enakovredna, mogoče in nemogoče se v njegovi zavesti prepletata ter združujeta v celoto. Otroku je lutka živo bitje z istimi lastnostmi, kot jih ima sam.

Bistvena lastnost lutke v vrtcu in šoli je, da vzpodbuja otroka pri vzgoji in učenju. Lutka izraža in oblikuje jasna stališča, otroka na nevsiljiv način uči.

Vse to smo imeli v mislih, ko smo se odločale, katero lutkovno igrico bomo pripravile za otroke v vrtcu in učence. Izbrale smo igrico Jane Milčinski Kje je najlepše. V njej nastopajo živali, ki se med počitnicami odpravljajo na morje. Že zelo hitro spoznajo, da je morju lepo, toda najlepše je doma, pravi miška, "tu imam svojo luknjico, kamor se lahko skrijem, žitno polje in toplo sonce, ki me greje".

S predstavo Kje je najlepše smo razveselile otroke v vrtcu v Zavrču, ob dnevu šole v Zavrču, učence, starše in

učitelje, jeseni 1999 pa tudi učence od 1. do 4. razreda v OŠ Cirkulane.

Učenke so tudi v šolskem letu 1999/2000 nadaljevale delo v lutkovnem krožku. Sedaj se jim je pridružila še sošolka Gabi. Z lutkovno igrico Jane Milčinski Strah želimo vsem povedati, da je strah zelo prijazen in se ga zato ne smemo bati. Z igrico smo najprej razveselile otroke, ki bodo septembra začeli obiskovati 1. razred devetletne OŠ v Zavrču in Cirkulanih, in njihove starše. Po lutkovni predstavi so dekleta z Mojco iz 6. razreda v Zavrču in z Moniko in Urško iz 6. razreda v Cirkulanih pomagale otrokom v ustvarjalnih delavnica izdelati ročne lutke iz papirja (sovo in miško), z njimi so se pogovarjale, igrale, risale.

21. junija smo se predstavile otrokom v vrtcu Narcisa na Ptuj. Zanje smo odigrale obe lutkovni igrici: Kje je najlepše in Strah. Tudi ti malčki so nas z navdušenjem sprejeli. Za najmlajše v vrtcu je bila to prva lutkovna predstava. Vzgojiteljice so nam podarile lutke na palici, narejene iz papirja.

Zadnji šolski dan, 23. junija, je bilo v šoli v Zavrču že navsezgodaj zelo živahno. Učenci so čakali samo še na izkaze in na počitnice. Dekleta pa so bila kljub temu še zelo delavna. Še zadnjič v tem šolskem letu so vsem zbranim v šolski jedilnici zaigrale igrico Strah.

Lutke za obe lutkovni igrici - ročne

lutke - smo izdelale same. "Ročna lutka je tista, ki si jo nataknemo na roko, natančneje na dlan. Vodimo animiramo jo s premikanjem prstov, dlani in cele roke, skriti za lutkovni oder. Med vsemi lutkovnimi tehnologijami je ročna lutka tista, ki je na odru najživahnejša. Lahko se zelo hitro pomika po odru, je veseljaška in zaradi svoje nesorazmernosti groteskna. Zelo je gibčna, saj jo usmerjajo hitri gibi naših rok. Mnogi lutkarji jo prav zaradi njene burkaškega vedenja postavljajo na prvo mesto." (VARL, B., 1997, ROČNE LUTKE, STRAN 4).

Ročna lutka je pravzaprav edina lutka, ki lahko z rokami prijema, dela, prenaša predmete, lista knjigo - sestavljena je iz glave in trupa. Glave ročnih lutk smo izdelale iz penaste gume in jo preoblekle s tkanino.

Učenkam je bilo delo z lutkami v veliko veselje. Želim si, da s takšno delovno vnašmo nadaljujemo tudi v prihodnjem šolskem letu.

Mentorica lutkovnega krožka:

Slavka KRZNAR

VRTEC ZAVRČ - ISKRICE V ODDELKU

Učiteljica vpraša: Kaj je sadje?

Otrok odgovori: Ja, zelenjave, ne!?

Tovarišica, je nad nami 1. razred?

Mogoče, odgovorim mimogrede.

Ja, so, vidim jih, dosti jih je, pa rumene rutice imajo!

(Na stropu so luči z ogledali.)

Igramo igro "Razbita buča". Živali (otroci) prihajajo mimo buče in vsak reče: "O, kakšna imenitna buča!" In ko se na koncu buča razbije, pravi neki deček: "O, kakšna imenitna škoda!"

Po pokošenem travniku otroci tekajo bosi. Naenkrat zagledajo neko žival - bila je kobilica. Neki deček navdušeno zavpije: "Glejte, glejte skakalnega pajka!"

Imeli smo kros tekmovanje v teku s cirkulanskimi vrteškimi otroki. Enega izmed naših mama doma vpraša, kateri je bil.

Leta odgovori: "Mama, prvi sem bil. Veš, kak sem bežal za drugimi -"

Erna FRIŠČIČ

POLICIST

Prometni policist ustavi šoferja: "Prehitro ste peljali."

"Kako - prehitro?" vpraša šofer.

Policist: "Ali niste videli prometnega znaka 40?"

Šofer: "Znak sem videl, samo vas ne."

TAKSIST

Mlada ženska se pelje s taksijem, na koncu vožnje pa nima denarja, da bi plačala. Taksist dokaj energično: "Potem pa hlače dol!"

Ženska jih sleče in mu jih izroči skozi okno: "Pa hvala lepa, saj imam doma še ene."

PRI POUKU

Učiteljica: "Kakšen čas je to: 'Vaša učiteljica se bo poročila,' Jure?"

Jure: "Skrajni čas."

VRTEC ZAVRČ

Postali smo minimaturanti

Mi smo minimaturanti,
iz vrtca zdaj gremo,
saj že maks smo postali,
v šolo bomo šli hej!

S to pesmico smo prikorakali v prostore občine, kjer so nas pričakali župan Miran Vuk in njegovi sodelavci. Pogostili so nas s sokom ter sladkimi in slanimi dobrotami, v spomin pa so otroci dobili veliko liziko in lep barvni svinčnik.

Gospod župan je otrokom zaželel vse se počitnice, v 1. razredu pa, da bi se dobro učili in radi hodili v šolo.

16 otrok iz male šole in 5 otrok iz vrtca so postali minimaturanti. Prvi bodo šli v šolo po starem programu, drugi, leto mlajši otroci, bodo opravljali program 9letke. Prav gotovo je to ena izmed večjih prelomnic v otrokovem življenju, hkrati pa tudi zgodovinski dogodek.

Od leta 2000 bodo otroci v našem

kraju (kot že v večini šol v Sloveniji) začeli hoditi v šolo s šestimi leti. Dosedanje "male šole" seveda ne bo več, starši pa lahko vključijo svoje otroke v vrtec.

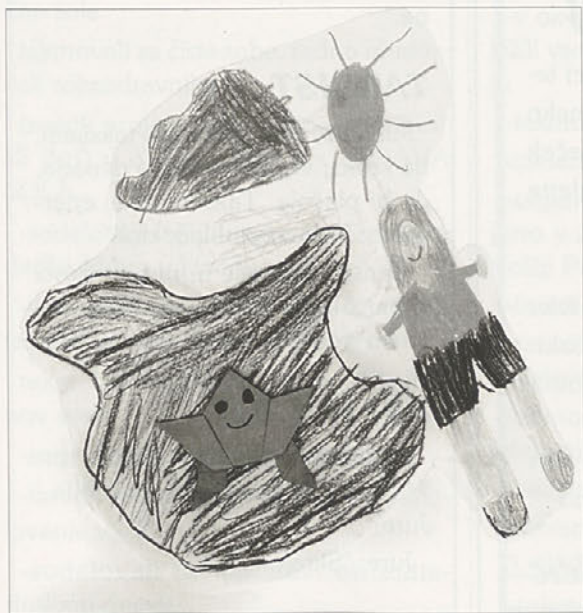
SREČANJE VRTEŠKIH OTROK IN STARŠEV Z MARIBORSKIMI IZ VRTCA POBREŽJE

V soboto, 10. junija, se je pred našim vrtcem v Zavrču zbralo lepo število otrok in odraslih kar 126. Gostje so si ogledali naš vrtec in šolo, sledil pa je pohod do Švabovega. Spotoma so nas domačini pogostili s pijačo, na Bimarjevem pa so mariborski planinci dobili pečat v svoje planinske knjižice, pa tudi mi, ki še nismo planinci, kar na roko in na nogo; nimamo še knjižic, smo pa hitrejši in vztrajnejši.

Na Švabovem smo imeli piknik. Pripravili so nam "pojedino", kot so rekli otroci, pridne mame pa so mize obložile z domačimi dobrotami. Izmenjali smo si darila. Otroci iz Pobrežja so bili navdušeni nad našimi žabicami skokicami.

Druženje je bilo prijetno, prav gotovo si vsi želimo še več takšnih in podobnih.

Erna FRIŠČIČ

PRIJATELJSKO SREČANJE GASILCEV IN ŽUPANOV V SOSEDNJI AVSTRIJI

V Gralli podpisali listino o pobratenju

Tudi v PGD Zavrč se lahko pohvalijo s povsem novo listino o pobratenju, ki so jo 4. junija podpisali z gasilskim društvom Obergralla v Avstriji. Navdušenje nad sklenjenim prijateljstvom sta v ob tej priložnosti izrazila tudi župana obeh občin: župan Gralle Manfred Tuscher in župan Zavrča Miran Vuk.

Sodelovanje se je pričelo na pobudo rojaka **Horsta Jurgeca** iz Turškega Vrha, ki z družino že nekaj let živi v Avstriji. Prav on je na obeh straneh vzpodbudil sodelovanje in tako so se člani obeh gasilskih društev ter župana srečali že v Zavrču in Avstriji, prijateljstvo pa okronali s podpisom listine o pobratenju.

Horst Jurgec je ob našem obisku v Gralli povedal: »Mnogo gasilskih društev že ima sklenjena prijateljstva, zato sem si želel, da bi kaj takega imeli tudi v moji rodni občini Zavrč. Idejo sem predstavil gasilcem v Gralli, kjer je član društva tudi moj tast, o tem pa seznanil še župana občine Gralla, ki je bil izredno navdušen nad avstrijsko-slovenskim sodelovanjem. In tako je prišlo do prvega srečanja, danes pa sem vesel, da smo uspeli najti skupno pot in podpisali listino. To bo na neki način tudi moja povezava z rodnim krajem, kjer sem kar pogosto. Veseli pa me tudi, da sta sodelovanje vzpostavila

tudi župana. Želim, da bi skupna srečanja zdaj pripravili vsaj enkrat na leto, da bi se bolje spoznali in utrjevali prijateljstvo.«

TM

PGD Zavrč

Naše gostovanje pri pozneje pobratene prostovoljnem gasilskem društvu Obergralla v Avstriji se je pričelo s toplim sprejemom domačinov in manjšo pogostitvijo, nakar so nam razkazali bližnjo okolico, ki je vsekakor vredna ogleda. Ob razgledovanju smo se kar hitro znašli na hribu v objemu lepega dvorca, ki je kakor tudi njegovo

podzemlje v lasti tamkajšnje škofije. In ker nas naše pobrateno društvo zelo dobro pozna in vedo, da smo iz vinorodnih krajev, so takoj imeli priložnost, da se nam pohvalijo z eno najstarejših kleti v Avstriji

in zelo lepo vinoteko ter bogatim arhivom. Ob uri in pol dolgem sedenju v majicah in srajcah v tej lepotici, pri dvanajstih stopinjah, se nam je prav prilegla kapljica njihovih kvalitetnih vin.

Pozneje je vse potekalo bolj v družabnem duhu do večera, ko je nastopil čas mladih, kar je pomenilo, da gredo očetje spat, mi pa v bližnjo diskoteko na kokica "party", kjer smo vztrajno teptali približno petnajst centimetrov debelo belo odejo diskoteke.

Toliko o prvem dnevu našega gostovanja, o čemer Vam naša prijateljica Tatjana Mohorko ni znala poročati, kajti pridružila se nam je šele naslednji dan.

O slavnostnem delu v nedeljo že menda tako vse veste, pa vendar ni odveč, da omenim zadovoljstvo nas in našega društva ob slovesnem podpisu pobratenja v prisotnosti našega župana Mirana Vuka in tudi župana naših gostiteljev.

Skratka imamo lepe vtise, spomine na nepozabne trenutke, ki jih lahko "naši drugi polovici tovarišev" opišemo zelo kratko: Lahko vam je žal.

V imenu prostovoljnih gasilcev Zavrča:

Tajnik

Damjan BRLEK

Zahvala občini Zavrč

Upokojenci Zavrča, upravni odbor in predsednik društva Franc Vaupotič se iskreno zahvaljujemo občinskemu svetu občine in tudi županu Miranu Vuku za finančno pomoč pri realizaciji občnega zbora Društva upokojencev Zavrč, ki smo ga imeli konec maja 2000.

Srečanje upokojencev našega društva je na ta dan največje in najlepše. Srečamo se člani upokojenskega društva, žal pa ne vsi. Veliko naših članov se iz zdravstvenih razlogov ne more udeležiti občnega zbora, zato jim želimo tudi na ta dan obilo zdravja in sreče, da bi se prihodnje leto srečali tudi z njimi.

Letošnji občni zbor je bil 27. maja, na njem pa je bilo veselo in pestro, saj nas je obiskalo veliko prijateljev sosednjih društev upokojencev ter predsednik zveze društev Mirko Bernhard in tajnica Nežka Petrovič iz Ptuja.

Največji aplavz pa je požel naš župan Miran Vuk, ki je vsem prisotnim zaželel

veliko trdnega zdravja, izrekel lepe pozdrave ter želel lepo jesen našega življenja, obenem pa je člane in goste seznanil z delom občine Zavrč, pa tudi težavami, ki se pri takšnem delu porajajo.

Med drugim nam je gospod župan obljubil finančno podporo, za katero se še posebej in lepo zahvaljujemo vsem, ki nas razumevajo in tudi cenijo.

Medtem ko člani čakamo na boljše

čase, smo obljubljeni pomoč že prejeli.

Občini Zavrč in njenemu županu Miranu Vuku se za pomoč in razumevanje iskreno zahvaljujemo člani Društva upokojencev Zavrč, upravni odbor in predsednik društva.

Hvala vam vsem.

Franc Vaupotič

Na sliki je harmonikar Ivan Vuzem

SLOVO LJUDSKEMU GODCU

Izpod cerkve svet'ga Janža
skromna hišica stoji,
v njej prebival dober mož je,
Franček bilo mu je ime.

Nekaj takega je delal,
kjer nam vince dozori,
po domače bi mu rekli:
Ropičev Franček pintar je.

Po dolini glas odmeva,
glas kladiva pridnih rok,
zraven dela še zapoje,
včasih tudi zaigra.

Znal veselo meh je vleči,
za staro, mlado pel je rad,
zdaj harmonika utihne,
petja tudi zdaj ni več,
toda naj v spominu še živi.

(Besedilo: Martin Tetičkovič)

POLICIJA SVETUJE

Varne šolske počitnice

Spoštovani, pričele so se težko pričakovane šolske počitnice. Skrb in želja vseh nas je, da bi jih otroci in učenci preživel varno in da bi se v jeseni zdravi ter polni novih moči vrnili v šolske klopi.

Otroci morajo biti v cestnem prometu deležni posebne pozornosti in skrbi. Njihove telesne in psihične zmogljivosti jih namreč ne omogočajo, da bi lahko samostojno sodelovali v prometu. Otroci so najprej sopotniki na kolesu in v avtomobilu, nato potniki in pešci, ko pa zmorejo dovolj spretnosti in ravnotežja, pa se pričnejo voziti tudi s kolesi in različnimi športnimi pripomočki.

Pred koncem šolskega leta so učenci tretjega razreda osnovne šole Zavrč opravljali kolesarske izpite. Pri praktičnem delu opravljanja izpitov je sodeloval tudi vodja policijskega okoliša Zavrč. Učenci, ki so opravili teoretični in praktični del izpita, so prejeli kolesarske izkaznice.

Pri opravljanju kolesarskih izpitov je bil dan največji poudarek poznavanju cestnoprometnih predpisov, tehnični

brezhibnosti koles ter uporabi kolesarskih čelad; zakon o varnosti v cestnem prometu namreč določa, da morajo otroci do 14. leta starosti med vožnjo s kolesom imeti na glavi predpisano kolesarsko čelado. Zakon tudi določa, da so za dejanja otrok in mladostnikov odgovorni starši, rejniki ali posvojitelji, če je prekršek posledica opustitve dolžne skrbi za otroke.

Zraven staršev morajo za varnost otrok skrbeti vsi udeleženci v prometu,

saj pri otrocih ni mogoče upoštevati načela ZAUPANJA, ker so otroci zelo nepredvidljivi.

Ob koncu še nekaj o hoji in označitvi otrok v prometu. Zunaj naselja in v naselju, kjer ni pešpoti, pločnika ali kolesarske steze, morajo pešci hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje in tam lahko uporabljajo največ en meter vozišča, merjeno od roba vozišča. Otroci morajo imeti ponoči in ob zmanjšani vodljivosti med hojo po cesti na vidnem mestu predpisan odsevnik. Otroci, ki obiskujejo pripravo na osnovno šolo in prvi razred, morajo na poti v šolo in iz nje nositi poleg odsevnika tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

Otroci so na cesti nepredvidljivi, zagotovimo jim, da bo njihova udeležba v prometu varna, zato VOZIMO PAMETNO.

Vodja policijskega okoliša Zavrč:

Janko LORBEK

OBČINA ZAVRČ
Zavrč 11
2283 ZAVRČ

OBVESTILO OBČANOM, KI JIM JE KMETIJSKA ZEMLJIŠČA PRIZADELA SUŠA

Če so vaša kmetijska zemljišča prizadeta od posledic suše, Vas obveščamo, da do petka, 14. julija podaste svoje

vloge o prizadetih kmetijskih zemljiščih na sedežu Občine Zavrč.

(S seboj prinesite posestne liste oz. najemniške pogodbe.)

Zaradi zahteve Uprave za varstvo narave Sektorja trajnih sanacij vloge posredujete čimprej, kajti za zapoznele vloge, ki ne bodo pravočasno posredovane, ne bo možno opraviti izračuna utrpele škode.

Občina Zavrč:
Miran VUK, župan

OBVESTILO IZ URADA ZA ŽENSKO POLITIKO

Na sedež občine Zavrč smo prejeli iz URADA ZA ŽENSKO POLITIKO naslednje obvestilo:

Ker se je v zadnjem času izredno povečalo število klicev, smo se odločili uvesti posebne ure za odgovarjanje na telefonske klice na telefonski številki **080 12 13. Po novem svetovalka Urada za žensko politiko sprejema klice od ponedeljka do četrтка od 10. do 12. ure.**

Urad za žensko politiko
direktorica Vera Kozmik

VAŠKA KRONIKA

Čas nekam hitro beži, ne da bi se tega zavedali v vsakem trenutku, in že smo v drugem polletju prelomnega leta 2000. Za nami je torej že prvih šest mesecev, zato se bomo odpravili v začetek januarja ter se sprehodili skozi čas, ki smo ga preživel v prvem polletju leta 2000.

Vse polno je bilo drobnih življenjskih trenutkov, ki so izpopolnili naše življenje, ki se ga vsi tako veselimo, ga imamo radi in ga v vsakem trenutku častimo - tudi takrat, ko smo na težkem fizičnem delu v gorah, na polju, v lazu, košenini, na travniku ali v gozdu. Veseli smo, če smo zdravi, če lahko delamo, če se lahko tega veselimo. Veseli smo ob prijetnih trenutkih našega prostega časa, ki pa ga je zelo malo. Neprestana skrb za negovane domačije, za družinsko srečno življenje, obogateno s prepotrebnimi materialnimi dobrinami za obstoj, in seveda za vsaj delno duševno popolnost venomer življenje nekako sili v gibanje in razmišljanje tudi o jutrišnjem dnevu, ki ga želimo vsi obogatiti ne samo materialno, ampak tudi duševno, kar nam bo iz dneva v dan bolj potrebno. Naravne danosti lepote, ki nas obkrožajo, so bogastvo, ki ga moramo vedeti ceniti in ljubiti, spoštovati in se tega tudi veseliti.

Takšno bogastvo so tudi naše družine, ki se iz dneva v dan borijo za lepše, popolnejše materialno in moralno duševno bogastvo. V tem spoznanju se veselimo vsakega srečnega dogodka v družini. Eden najsrečnejših pa je prav gotovo rojstvo otroka, ki nam vlije nove moči in daje tudi občutek za nadaljnji obstoj na človekovi življenjski poti, ki ima svoj začetek z rojstvom. Torej pogledimo v statističnih podatkih, koliko novih občanov je prikukalo na svet v prvem polletju leta 2000 oziroma še ob koncu leta 1999, pa podatki niso bili objavljeni v našem

časopisu.

Rojstva:

Samanta ŠKRINJAR, roj. 20. 12. 1999 v Ptuj, Turški Vrh 14

Tamara VESENJAK, roj. 22. 8. 1999 v Varaždinu, Korenjak 27

Tilen HRŽENJAK, roj. 25.12. 1999 v Ptuj, Pestike 1

Luka KOKOT, roj. 16. 11. 1999 v Varaždinu, Goričak 43

Nina POTOČNIK, roj. 22. 1. 2000 v Ptuj, Hrastovec 26

Viktorija VIDOVIČ, roj. 18. 1. 2000 v Ptuj, Pestike 18/a

Mihaela KOKOT, roj. 14. 6. 2000 v Ptuj, Hrastovec 26/d

Ema VUK, roj. 20. 6. 2000 v Ptuj, Hrastovec 24/e

Vsem staršem in družinam ob tem radostnem dogodku iskreno čestitamo z željo, da bi bili vaši najmlajši in tudi vi zdravi v okolju, v katerem bivate, saj ste s tem osrečili celotno občino, v kateri živite.

Ponosni smo tudi takrat, ko se tvori nove družinske skupnosti, ko mladi ljudje drug drugemu zaupajo svojo radost, svojo ljubezen, ki je izražena kot medsebojno spoštovanje in tudi pomoč, ki jo bosta sprejemala oba mlada v vseh delih življenjska sredi naše pisane družbe, ki bi morala vzpodbujati k ljubezni in medsebojnemu spoštovanju, saj ta daje človekovi osebnosti večjo vrednost in omogoča lažje povezovanje v družbeno skupnost, posebno pa še mlade družine oziroma mlade zakonske pare, ki so sklenili zakonsko zvezo, da ustvarijo temelj naše družbe, to je družinsko skupnost.

Na družinski skupnosti temeljijo vse odgovornosti za razvoj naše družbe in posameznika. Družina kot osnovna celica družbe dobiva še vedno premalo vzpodbude od skupnosti, čeprav se krepko zavedamo, da bo le v trdni družinski skupnosti začel odraščati mlad človeški rod, ki bo jutri krojil naš razvoj.

Poroke:

S posebno radostjo objavljamo, da so v prvem letošnjem polletju sklenili zakonsko zvezo:

- Stanko PETROVIČ iz Turškega Vrha 30 in Bernardka VERŠIČ iz Ločkega Vrha,

- Aleš FUKNÉ iz Maribora in Klementina KOKOT iz Turškega Vrha 33/a,

- Robert KOKOT iz Hrastovca 4/b in Smiljana ČEH iz Ptuja.

Zakonskim parom iskreno čestitajo z željo, da bi bila njihova družinska prihodnost svetla in srečna - uredniški odbor, župan, občinski svet in občinska uprava.

Umrli:

Življenje pa ne pozna samo teh lepih in veselih trenutkov, velikokrat smo na življenjski poti potrti, užaloščeni, duševno utesnjeni, posebej še ob najtežjih življenjskih trenutkih, ko izgublamo svoje najdražje. V prvem polletju leta 2000 so se od nas za večno poslovili - umrli:

-Franc GOLC iz Hrastovca 155, roj. 1. 3. 1934, umrl 23. 1. 2000

-Matilda FORTUNAT iz Turškega Vrha 40/a, roj. 3. 3. 1926, umrla 2. 2. 2000

-Albin MAJHEN iz Korenjaka 29, roj. 4. 2. 1963, umrl 13. 2. 2000

-Franc KRAJNC iz Korenjaka 6, roj. 1. 1. 1936, umrl 16. 2. 2000

-Andrej FURJAN iz Hrastovca 45, roj. 4. 9. 1946, umrl 5. 4. 2000

-Franc KELC iz Goričaka 31, roj. 29. 12. 1936, umrl 17. 4. 2000

-Jožef KELC iz Korenjaka 22, roj. 22. 12. 1948, umrl 28. 5. 2000

-Stanko TURŠČAK iz Drenovca 8, roj. 21. 2. 1931, umrl 29. 5. 2000

V tem času so umrli tudi:

-Jožef JURČINEC iz Dubrave, ki je pokopan na pokopališču v Zavrču, na območju naše občine pa sta v prvem polletju 2000 umrli tudi Antonija FURJAN in Darko VOČANEC, oba iz neposredne sosesčine - iz Hrvaške, kjer sta tudi pokopana.

Vsem, ki ste izgubili svoje najdražje, iskreno sožalje tudi v imenu uredniškega odbora.

Peter VESENJAK

Klementina in Aleš

Bernardka in Stanislav

Smiljana in Robert

NOVE POŠTNE ZNAMKE

Rdeče češnje in grajske stavbe

Pošta Slovenije je v juniju izdala nove poštne znamke zanimivih serij. Prva je serija Sadne vrste, v kateri so prostor namenili tudi rdečim češnjam. Z drugo izdajo znamk serije Grajske stavbe na Slovenskem se je Pošta Slovenije z uvedbo tako imenovanih črkovnih oznak pridružila tistim državam, ki že nekaj časa izdajajo znamke brez številčne nazivne vrednosti (oznaki A in B). Zanimivi so motivi ptujskega gradu, Otočca, gradu Žužemberk in Turjaka. Za jesen pa že pripravljajo nove znamke z motivi sort vinske trte in znamke s prikazom umetniškega ustvarjanja.

TM

Ptuj – Celje – Ljubljana – Kranjska Gora

Malo čuden naslov, boste rekli, toda nič zato. Haložani res nimamo svojega cuga (vlak), toda tistega 20. maja, ko je rahlo deževalo, nas je vlak popeljal s postaje v Ptuju proti našemu cilju Kranjski Gori.

Na vlaku smo bili sami Haložani iz občin Zavrč, Gorišnica, Videm in povsem zahodne haloške občine Majšperk; pogrešali pa smo udeležence iz občin Podlehnik in Žetale. Tudi župani prej naštetih občin so bili s svojimi občani na vlaku, župan občine Zavrč pa je svoje občane pozdravil v Ptuju na vlaku, z njimi pa je potoval podžupan; župan se nam je ponovno pridružil v Kranjski Gori.

Haloški vlak je zapustil Ptuj ter varno nadaljeval vožnjo proti Celju, kjer smo se ustavili ter s kulturnim programom pozdravili tokrat deževno, vendar prijetno mesto in njegove prebivalce. V njihovem imenu nas je tople pozdravila podžupanja mestne občine Celje. Po toplih stiskih rok, prijaznem pozdravu in kulturnem utrinku je vlak drvel naprej proti beli Ljubljani, kjer smo bili Haložani ponovno pristrčno sprejeti, saj so nas na železniški postaji pozdravili predstavniki mestne občine, parlamenta in turistične zveze. Mi pa smo Ljubljani namenili lep plesni, pevski, glasbeni in besedni program. Po daljšem postanku v Ljubljani je vlak potegnil proti Gorenjski proti našemu cilju Jesenicam oziroma Kranjski Gori.

In kaj se je med vožnjo dogajalo? Na vlaku je bilo že od začetka toplo, prijetno, navdušujoče, nismo bili puščobni, povsod je donela pesem, domača glasba, pristna haloška govorica in sproščenost, bilo je polno navdiha in

Na Ptujski železniški postaji

splošnega veselja, ki je preraslo v res enkratno potovanje. Pa tudi izobilje domačih dobrot, ki so jih pripravile naše gospodinje, matere in žene iz Haloz, ni manjkala tudi pristna domača haloška kapljica!

Prijeten pozdrav v Kranjski Gori nas je zares navdušil, saj so nas poleg domačinov pozdravljali tudi sveže zasneženi vrhovi Julijcev. V soboto zvečer smo se dobili z domačini v hotelu Kompas ob prijetnem kulturnem programu domačinov in potem ob slavnostni večerji, ki je skupaj s plesom trajala tja do jutranjih ur.

Na trgu sredi Kranjske Gore smo v nedeljo dopoldan pripravili zares lep kulturni utrinek, ko so nastopili prav vsi, ki so kot kulturniki sodelovali na vlaku. Druga skupina pa je v hotelu Kompas pripravljala razstavo in pokušnjo domačih jedi in seveda kvalitetnih vin. Med njimi so bili tudi naši znani pridelovalci vin Robert

Pungračič iz Drenovca, Slavko Kokot iz Turškega Vrha in Dušan Bratuša iz Korenjaka.

Po kulturni prireditvi sredi Kranjske Gore, kjer so se Haloze zares dobro predstavile, smo se napotili v veliko dvorano hotela Kompas, kjer smo razstavili svoje domače kulinarične

dobrote, ki so delovale tako toplo in hkrati vzbujale poželenje. Ura je bila že prek dvanajste in vse razstavljene dobrote so ženske ponudile za kosilo. Bilo je zares veličastno, saj so se zbrali domačini in tudi mi, popotniki haloškega cuga, slastne dobrote pa so prav teknile. Kako ne, saj je bilo na več mestih na voljo tudi kvalitetno haloško vino, prava domača kapljica. V dvorani smo bili veselo razpoloženi Haložani, domačini iz Kranjske Gore in seveda tudi vabljeni gostje oziroma turisti, ki so bili takrat v Kranjski Gori. Prav gotovo je haloški vlak tudi tukaj dosegel svoj namen, saj so nas spoznali kot ljudi, ki so prijazni, vljudni, radodarni in tudi potrpežljivi. Sedaj vedo tudi v Kranjski Gori, da se nas gotovo splača obiskati v Halozah.

Želeli smo predstaviti Haloze, da bi turisti zavili tudi k nam, kjer bomo lahko turističnemu trgu ponudili vse tisto, kar smo ponudili na in ob haloškem cugu – poleg dobre hrane in vin tudi prijaznost.

Vsem udeležencem haloškega vlaka hvala za zares iskreno in prijateljsko druženje. Hvala celotnemu vodstvu potovanja, ki je bilo povsem haloško, hvala tudi obema novinarjema Tatjani Mohorko in Radu Škrjancu za zares prijetno spremljanje in poročanje o našem potovanju. Hvala strojevodju za prijetno potovanje in varno vrnitev na Ptuj. Hvala županom za spremljanje svojih občanov na tem pomembnem in hkrati tako prijetnem potovanju v Kranjsko Goro. Posebna zahvala velja občini Videm, tamkajšnjemu občinskemu svetu in seveda županu Fancu Kirbišu.

Na vlaku je bilo veselo